

Nr 166.

Av herr **Bergman**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till avlöningar vid de allmänna läroverken m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 154 tillstyrker departementschefen att tillvalsundervisning i grekiska å det differentierade gymnasiets latinlinje regelmässigt icke må förekomma vid lägre elevantal än fyra (för närvarande är minimiantalet tre). Detta skulle innebära en minskning av möjligheterna till undervisning i detta för humanistisk kultur grundläggande ämne och därmed även försvåra upprätthållandet av vårt lands under de senaste årtiondena uppnådda höga standard i avseende på vetenskapliga insatser i klassisk filologi och arkeologi, på sista tiden markerade bl. a. genom upprättande av ett svenskt arkeologiskt institut i Rom. Varje sakkunnig vet att det studium av klassisk arkeologi, epigrafik m. m., som där skall bedrivas, kräver gedigen förbildning ej blott i latin utan även och kanske framför allt i grekiska. Det bör även observeras att de i flera fall verkligt lysande forskningsresultat som av svenska forskare vunnits vid utgrävningar i den antika kulturens länder (professor A. W. Perssons Asine- och Mideaexpeditioner, prof. E. Gjerstads Cypernexpedition, doc. N. Valmins Messenienundersökningar m. fl.) skulle varit omöjliga utan grundlig kännedom av grekiskan hos både ledare och medarbetare (svenska studenter).

Den ganska obetydliga roll i den svenska statsbudgeten som en genom den föreslagna åtgärden vunnen inbesparing spelar bör vägas mot den skada som kan vållas genom åtgärden.

Jag tillåter mig därför i samförstånd med den klassiska kulturforskningens målsmän i vårt land hemställa,

att riksdagen måtte avslå den här ovan berörda åtgärden och i avseende på möjligheterna för tillvalsundervisning i grekiska på det differentierade gymnasiets latinlinje besluta bibehållande av nuvarande ordning.

Stockholm den 30 mars 1940.

J. Bergman.

